

# ספרים קדושים

## מתלמידי בעל שם טוב הק' זצלה"ה

א. קול ארי'  
מהגה"ק מוה"ר ארי' לייב מ"מ מפולנאה זצ"ל

ב. אהלי שם  
חדו"ת מתלמידי בעש"ט הק' זצ"ל

ג. מקור ברוך  
מהגה"ק ר' ברוך ממעזבוז זצ"ל

ד. ברכה משולשת

ה. הלולא דצדקיא

ו. אמת ואמונה

ז. יסוד העבודה

ח. מגלה עמוקות  
בכוונת התפילה מהרב חיים ליבערזאהן זצ"ל

ט. אורח מישור  
מהגה"ק יעקב חאגיז זצ"ל

י. פרי חיים  
מהגה"ק ר' אברהם חיים אב"ד זלאטשוב זצ"ל

יא. ספורי יעקב

נדפס בשנת תשמ"ד ברוקלין  
ע"י „בית הלל“ - סלפון 782-4382  
לעילוי נשמת אבי הרב ר' חיים משה בנימין בן הרב ר' יוסף צבי  
נבר השל"ה הקדוש  
נלב"ע כיום ב' סיון תשל"ו

**הרב** הגאון הקדוש הרל"י זלוקללה"ה

מבא"ר. היה לו חסיד א'

מקורב ודר סמוך לבא"ר בכפר א' והיה

מסגה את הרה"ק בכל היכולת. פ"א

אירע לו שפשה נשואין לבתו הבחולה

ומסתמא היה אלל רבו קודם נשואי בתו

לקבל ברכתו. ויהי יום א' בלילה

השייכה ליום ב'. חתרו גנבים ביתו

ולקחו את כל החפלים של הכלה והלכו

להם. בוקר יום השני. מלאו הקאספין

של הכלה ריקן מכל וכל. מוזן מגודל

היגון ואנחה שהיה לו מזה. תיכף בא

לשני הרה"ק להתלונן על הגניבה הנוראה.

וכי אין פנאי להכין מלבושים אחרים

כי החתונה לריכה להיות שבוע זו.

כאשר הוגבלה. הרב ניחם אותו שלא

ידאג כי השי"ת יעזור לו שימלא הגניבה

בשלימות. הוא נסע לביתו להכפר וכל

יום הב' היה מלפא למלא הגניבה כמו

שכנטיח לו רבו. ואין קול ואין קשב.

ביום הג' נסע עוד הפעם לבא"ר ובא

אל הרב ביגון ואנחה שעדיין לא נודע

לו מהגניבה. ומה יעשה כי יום החופה

הוא למחר או יום ה'. הרה"ק שלחו

אל הדיינים שלו. הוא בא אל הדיינים

של הרב וסיפר להם שהרב שלחו

לפניהם. הם הדיינים השיבו לו שאין

ביכולתם לעזור לו ע"ז ואין זה פסק

דין שיפסקו ע"ז. חזר ובא אל הרב

ואמר לו שהדיינים לא יכולים לפסוק

ע"ז. לזה הרב להביא א' בויגין נייר

חלק. הביא לו. לקח הבויגין נייר וכתב

בכל ארבע קלוות הנייר. לא חגנוב לא

חגנוב. והכפיל את הנייר ונתן לו ואמר

לו שסע לביתו. והשי"ת יעזור לו

שימלא הגניבה בשלימות. הוא לא הבין

סדר הזה. רק מגודל חוזק אמונתו

בהרב. קיבל הנייר ונסע לביתו. ועדיין

לא ידע איך יולמח ישועתו. ביתו

בהכרח היה חסיד ליוצר אשר בשם

וסביב ביתו. מדי סלכו ראה אשר

בחוץ היער ההוא נושאים איזה משאור

מוכרך בלאלית לבן. בין האילנות

שביער. הוא רץ ונכנס אל חוץ היער

ובא ומלא שהיה מונח שם בחוץ היער

לאלית לבן. ובה היה מונח כל המלבושים

של הכלה. ולא נחסר מהם כלום. הוא

לקח כל החפלים והמלבושים של בתו

הכלה לביתו. ועשה החתונה בשמחה.

אך עדיין לא הבין עשיית הרה"ק מה

ששלחו להדיינים. ומה שכתב על ר'

גליונות הנייר לא חגנוב. ואיך בא

הישועה ע"ז. נסע לבא"ר לרבו הק'

לבשר אותו מהישועה שהשיע לו השי"ת

שמלא גניבתו. ושאל אותו להבינו כל

זה. הרב השיב לו. כן. הגה הבנת

שהגנבים שגנבו המלבושים מסתמא כרכו

המלבושים וקברו והטמינו הגניבה בחפירת

בור שחפרו והטמינו. וכיסו ע"ג צעפר.

עד אחר איזו ימים שוילאו הגניבה

משם. לכן אכני שלחתיך אל הדיינים.

וכוונתי בזה היה שהם יפסקו על הארץ

שלא לקבל הגניבה. ואף שהגנבים חפרו

צעומק והטמינו. תשליכם הארץ מחוכה

על פני החולה. אמנם הדיינים לא הבינו

כוונתי בזה. לכן פקדתי עליך שתביא

לי נייר חלק וכתבתי על הארבע קלוות.

לא חגנוב. לא חגנוב. היינו שגזרתי על

הארץ. לא חגנוב. היינו שלא תחזיק

הגניבה בחוכה רק להשליך החולה.

והגנבים כשבאו למקום ההטמנה וראו

שהגניבה מונחת ע"ג קרקע. לא בזוך

החפירה לקחו הגניבה עם הלאלית.

שיטמינו אותם במקום אחר. והטמינו

במק"א. ולא הועיל כי אח"כ כשבאו

הגנבים ראו שהגניבה מושלכת החולה

לכן לקחו להטמינם במק"א. ומדי

הילוכם. ראינו אותם ע"ז נושעת בזה.

ואין זה מופת כלל. רק בדרך פסק שפסקתי

על בארץ להיטמין מ"ש בתורה לא חגנוב. כי כל

ספר

# מקור ברוך

תולדות רבינו הקדוש, רב רבנן, חכם הרזים, איש

אלהים, קודש הקדשים, בוצינא דנהורא, גליא רזיא,

ארי' דבי אילעי מפורסם בכל קצוי ארץ ה"ה אדונינו

מורינו ורבינו

מרן ברוך ממועזבוש זי"ע

נכד הבעש"ט הקדוש נבג"מ.

ספורים נפלאים ממקורות נאמנים מאבותיו ומדרגותיהם ילדותו התגלותו

ותהלוכותיו בקודש, מחלקותו לשם שמים, מילי דחוכמתא, אמירה לגבוה

יורדים חררי לבב להלהיב לבבות, ולטהר נפשות, לקרב ישראל

לאביהם שבשמים, עם מכתביו הקדושים, וגם מכתבי מרן זקנו הבעש"ט

זי"ע ואמו הצדיקת אדיר ע"ה ואביו הרה"ק ר' יחיאל זצ"ל, ומכתבי

אחיו הרה"ק מסדילקוב בעל דגל מהנה אפרים, ומכתבים מהגה"ק

מלאדי בעל התניא, החוזה מלובלין, והגה"ק משיפטיווקא זי"ע.

זאמאשטש



## הסכמה

**מאת** כבוד הרב הגאון האמיתי, המפורסם בחריפות, נזר הרבנים, שר התורה, חוטר מגזע היחס, חכם השלם, כליל המדעים, לו יד בכל חכמה ותושיה, נודע ביהודה ובישראל גדול שמו, מר"ה צבי הירש אורינשטיין נ"י האבדיק לבוב והגליל:

**נודע** בישראל גודל תהלות אדם הגדול בענקים קדוש ד' מוכזר עמודא דנהורא כקש"ת הרב ר' ברוך ממעזיבוז זלה"ה, ועתה כאשר הרבני המופלא מו"ה נחמן מבאר הראה למראה עיני כתבי קודש ממנו דברים ערבים ומתוקים לאוזן שומעת מיוסדים על הסורה והעבודה, אמרתי כי דברים כאלה ח"ל לשום הסכמה, אם מלך כי המפורסמים ח"ל עדות וראי, ואם מלך יקרת הדברים בעלמותן, דברי אלה למען מעלת כבוד הרב הקדוש ה"ה זלה"ה ולמען האמת והלדק כתבתי פה ק' לבוב יום ה' י"ג מרחשון תר"מ לפ"ק, צבי הירש אורינשטיין:

## אלו הם התעודות בלשונם אות באות

(שבאו על הספר כשיצא לאור בפעם הראשון שנת תר"מ):

**תעודת** אדונינו מורינו ורבינו, ראש גולת אריאל, בוצינא דנהורא וקדישא, אספקלריא המאירה, איש אלקים מופת הדור והדרו, אור ישראל וקדושו המפורסם בכל קצוי ארץ, ע"ה פ"ה כקש"ת מו"ה אברהם יעקב שליט"א מסאדיגארי:

**כאשר** המוכ"ז המופלא הר' נחמן נ"י נק' באר הראה לעיני עוהר כבוד קדושת אדמו"ר שליט"א כתבי קודש מהרב הק' איש חלקים ר' ברוך ממעזיבוז זלה"ה זי"ע ועכ"י ואמר שדלונו להביאם בדפוס אצל אדמו"ר שליט"א לפעלא קבא ישר עמו וחילו והבטיח לו לקחת ספר אחד עת לאתו ממכנס הדפוס במחיר אשר יסית עליו המוכ"ז.

ולראי באתי עה"ת יום ג' י"ג תשרי שנת תר"מ פה סאדיגארי:  
נאום משה דוד גוטמאן החותם בלוי כ"ק שליט"א

א.

רבותינו הקדושים ע"ה אמרו, קשה  
הוא של שלת יוחסין לפני הקב"ה  
שתעקר ממקומה (ירושלמי סוף סוכה)  
כי אם שאין התורה בירושה  
(נדרים פ"א ע"א) על כל זה זכות  
אבותם מסייעתם שתחזור התורה על  
אכסניא שלה.

וכאשר כבר היה לעולמים שרבנו  
ישעי' דטראנו (בעל תוספות רי"ד) אמר  
על בן בתו רבנו ישעי' אחרון (הוא  
הנקרא ריא"ז עיין שם הגדולים למרן  
הגה"ד א"ח"א בערכו) בלשון הכתוב  
הנה בן בתי יורש אותי כי כחות  
נפשו עברו לנכדו בן בתו.

כן בקודש חזינו כי מרן עיר  
וקדיש די מן שמיא נחית האי ניהו  
אור ישראל הבעש"ט זי"ע לא הניה  
מבניו אחריו לשבת על כסאו ולמלאות  
מקומו (ועיין בשו"ת דברי חיים מהגה"ק  
מצאנו חו"מ סי' ק"ב מה שכתב בזה)  
אך בני בתו הצדיקת אדיל"ע"ה ירשו  
אותו, את בנו הקדוש ר' צבי וצ"ל  
שנולד בקדושה אחרי שכבר היה אביו  
מרן הבעש"ט פרוש י"ד שנה מכל  
עניני עוה"ז צוה שלא יתנהג ברבנות  
וכי בכלל ישמור עצמו מלדבר.

וגם חתנו כבנו הוא הקדוש ר'  
יחיאל מטולטשין וצ"ל היה מעלמא  
דאתכסיא שלא יכלו לעמוד על תרומת  
מדותיו, וזה דרכו לאלקי, הצנע לכת  
כל ימותיו, טרם לקח אותו מרן הבעש"ט  
וצ"ל לחתן בתו הצדיקת אדיל"ע"ה שלח  
את תלמידו הרה"ק בעל התולדות י"י  
זי"ע לבחון אותו, וכשחזר שאל אותו

הבעש"ט מה אמר, השיב הרה"ק מפולנאה  
שאמר „לא ידעתי איני יודע ולא אדע"  
ואז הסכים מרן הבעש"ט וצ"ל על  
השידוך.

כל ימי חיי חותנו הבעש"ט קיבל  
תורה מפיו, הכניס הרבה והוציא קמעה,  
והוא היה סופרו של הבעש"ט למכתביו  
החשובים כהאגרת המפורסם מהבעש"ט  
לגיסו הגאון הקדוש מוהר"ר גרשון  
מקיטוב וצ"ל מדי היותו בא"י שנדפס  
בס"ס בן פורת יוסף מהרה"ק מפולנאה  
(קארץ תקמ"א) ונדפס מחדש בשלימות  
מעצם כתי"ק של הרה"צ ר' יחיאל  
וחתימת חותנו הבעש"ט הנמצא תח"י  
אדמו"ר הקדוש מהוסיטאן (לבוב תרפ"ג),  
ובסוף האגרת הוסיף חתנו הכותב בזה"ל:  
גם אני פורס בשלומי וכל המסתופפים  
בצ"ל דמר, ומחמת צער גדול לא יכולתי  
להאריך כי בשנה זו בחודש כסלו מי  
(כאן יש מחק) בעו"ה נפטרה הכלה של  
(מחק) לעולמה, ובקשתי מאוד ממעכ"ה  
להתפלל בעדי ובעד אשתי וי"ח, גם  
כתבתי למעל' כמה פעמים אודות בני  
החתן נ"י אפרים לעב, אם יש בדעתו  
לצאת לחו"ל או אני אמתין עוד על  
ביאתו דמר ואם לאו ח"ו אין העת  
גורם לזה להמתין עוד ואפנה על ימין  
וכו', רק בקשתי למחול לי התקיעת כף  
אם אין רצונו לצאת לחו"ל, גם באתי  
להודיע שאודות החוב אשר היה למי  
יעקיל להפריץ הידוע נתגלגל הדבר עד  
שבאו בכבלי ברזל, אמנם בע"ה אשר  
לא עזב חסדו כי הפריץ שלנו דק  
מעובז נתן בעדם ג' אלפים ובעד שאר  
בעלי